

disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- ! תירוץ-answer- ראיה-proof-
מקרא-key:	

חולין-השוחרט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי לאו בעוף, דקא בעי ליה לדמיה ליניכא												ז	כה.
לא, בחיה, דקא בעי ליה לדמיה ללכא:												!	כה.
מלק בסכין - מטמא בגדים אבית הבליעה	ת"ש:											ז	כה.
ואי אמרת אין שחיטה לעוף מן התורה, נהו נמי דכי תבר ליה שדרה ומפרקת הויא לה טרפה, תהני לה סכין לטהרה מידי נבלה.												ז	כה.
הוא דאמר כי האי תנא												!	כה.
מה ת"ל (דברים י"ב) אך כאשר יאכל את הצבי וגו' וכי מה למדנו מצבי ואיל מעתה? הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש צבי ואיל לפסולי המוקדשין, מה פסולי המוקדשין בשחיטה אף צבי ואיל בשחיטה, ועוף אין לו שחיטה מדברי תורה אלא מדברי סופרים.	דתניא, ר"א הקפר ברבי:											!	כה.
מאן תנא דפליג עליה דרבי אלעזר הקפר?												א	כה.
רבי היא												!	כה.
(דברים י"ב) וזבחת כאשר צויתך - מלמד שנצטוו משה על הושט ועל הקנה, ועל רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבהמה.	דתניא, רבי:											!	כה.
אחד בעוף:													כה.
או וושט או קנה	איתמר, ר"נ:											◆	כה.
וושט ולא קנה.	רב אדא בר אהבה:											◆	כה.
ר"נ אמר או וושט או קנה, אחד קתני, אחד כל דהו	[רב נחמן]												כה.
רב אדא בר אהבה אמר וושט ולא קנה, מאי אחד? מיוחד.	[רב אדא בר אהבה]												כה.
(סימן: שחט חצאין גרגרת פגימה דחטאת העוף)													כה.
שחט את הוושט ואחר כך נשמטה הגרגרת - כשרה, נשמטה הגרגרת ואח"כ שחט את הוושט - פסולה	מיתבי:											ז	כה.
שחט את הוושט ונמצאת גרגרת שמוטה, ואינו יודע אם קודם שחיטה נשמטה אם לאחר שחיטה נשמטה, זה היה מעשה ואמרו: כל ספק בשחיטה - פסולה												ז	כה.
ואילו שחיטה בגרגרת לא קתני?												ז	כה.
משום דגרגרת עבידא לאישתמוטי.												!	כה.
שחט שני חצאי סימנין בעוף - פסולה, ואין צריך לומר בבהמה	ת"ש:											ז	כה.
בעוף עד שישחוט את הושט ואת הורדין	ר' יהודה:											ז	כה.
משום דושט סמוך לורדין.												!	כה.
שחט חצי גרגרת ושהה כדי שחיטה אחרת וגמר שחיטתו - כשרה	ת"ש:											ז	כה.
מאי לאו בעוף, ומאי גמרה? גמרה לגרגרת												ז	כה.
לא, בבהמה, ומאי גמרה? גמרה לשחיטה כולה.												!	כה.
הרי שהיה חצי קנה פגום, והוסיף עליו כל שהוא וגמרו - שחיטתו כשרה	ת"ש:											ז	כה.
מאי לאו בעוף, ומאי גמרו לקנה												ז	כה.
לא, בבהמה, ומאי גמרו לושט.												!	כה.
כיצד מולקין חטאת העוף? חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר - עד שמגיע לושט או לקנה, הגיע לושט או לקנה חותך סימן אחד ורוב בשר עמו, ובעולה - שנים או רוב שנים	ת"ש:											ז	כה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ⚡ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

חולין-השוחרט		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
תיבתא דרב אדא בר אהבה תיבתא.												⚡	⊠	כה.			
מאי הוי עלה?												⚡		כה.			
מאי הוי עלה? כדקאמר?												⚡		כה.			
דלמא שאני התם, דאיכא שדרה ומפרקת.												!		כה.			
מאי?												⚡		כה.			
דההוא בר אווא דהוה בי רבא, אתא כי ממסמס קועיה דמא, אמר רבא: היכי נעביד? נשחטיה והדר נבדקיה, דלמא במקום נקב קשויט נבדקיה והדר נשחטיה	ת"ש: [רבא]											⚡	!	⊠	כה.		
הוושט אין לו בדיקה מבוזין אלא מבפנים	האמר רבה:											■	⚡	!	כה.		
נבדקיה לקנה ונשחטיה לקנה ולכשריה, והדר לפכוה לושט ולבדקיה	אמר ליה רב יוסף בריה:											!	!		כה:		
חכים יוסף ברי בטרפות כ"ר יוחנן	רבא:											○	!		כה:		
אלמא אחד דקאמר, או האי או האי.												■	!	⊠	כה:		
עד שישחוט: [את הוורדין]	ר' יהודה													■	<		
לא א"ר יהודה אלא בעוף, הואיל וצולהו כולו כאחד, אבל בהמה כיון דמנתחה אבר אבר לא צריך.	רב חסדא:													■	⊠	כה:	
למימרא, דטעמא דרבי יהודה משום דם הוא														⚡		כה:	
עד שישחוט את הוורדין	והתנן, רבי יהודה:													■	⚡	כה:	
אימא: עד שינקב את הוורדין, ומאי עד שישחוט? עד שינקוב בשעת שחיטה.														!		כה:	
וורדין בשחיטה, דברי ר' יהודה	תא שמע: [ר' יהודה]													■	⚡	כה:	
אימא: וורדין צריך לנקב בשעת שחיטה, דברי רבי יהודה.														!		כה:	
מאחר שלא הוזכרו וורדין אלא להוציא מהן דם, מה לי בשחיטה מה לי שלא בשחיטה	תא שמע, אמרו לו לרבי יהודה:													■	⚡	כה:	
מכלל דרבי יהודה סבר: בשחיטה														⚡		כה:	
הכי קאמרי לה: מה לי לנקב בשעת שחיטה, מה לי לנקב שלא בשעת שחיטה והוא סבר: בשעת שחיטה אתי דם דחיים, שלא בשעת שחיטה לא אתי דם דקריר.														!		כה:	
וורדין לרבי יהודה, שהה בהן דרס בהן, מהו?	בעי ר' ירמיה:													⚡		כה:	
מנקב בקוץ והן כשרין.	א"ל ההוא סבא: הכי אמר רבי אלעזר, ואמרי לה: אמר ליה ההוא סבא לרבי אלעזר, הכי אמר רבי יוחנן:													!		כה:	
תניא כוותיה דרב חסדא:														■		כה:	
שחט שני חצאי סימנין בעוף - פסול, ואין צריך לומר בבהמה	[ת"ק]													◆	■	כה:	
בעוף עד שישחוט את הוושט ואת הוורדין.	רבי יהודה:													◆	■	כה:	
חצי אחד בעוף וכל:														■	<	כה:	
מחצה על מחצה כרוב	אתמר, רב:													◆	■	⊠	כה:
מחצה על מחצה אינו כרוב.	רב כהנא:													◆	■	⊠	כה:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-קודמת- story O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	כ	
רב אמר מחצה על מחצה כרוב, הכי אמר ליה רחמנא למשה: לא תשייר רובא	[רב]												■	כה:
רב כהנא אמר מחצה על מחצה אינו כרוב, הכי אמר ליה רחמנא למשה: שחוט רובא.	[רב כהנא]												■	כה:
(סימן: חצי קטינא גררת פגימה)													◇	כה:
חצי אחד בעוף, ואחד וחצי בבהמה - שחיתו פסולה	תנן:												⚡	כה:
אי אמרת מחצה על מחצה כרוב, אמאי פסול? הא עבד ליה רוב													⚡	כה:
מדרבנן, דלמא לא אתי למעבד פלגא.													!	כה:
חלקו לשנים והן שוין - שניהם טמאין, לפי שאי אפשר לצמצם	א"ר קטינא, ת"ש:												⚡	כה:
הא אפשר לצמצם - טהורין, אמאי טהורין? זיל הכא איכא רובא, זיל הכא איכא רובא													⚡	כה:
תרי רובי בהד מנא ליכא.	רב פפא:												!	כה:
שחט חצי גררת ושהה בה כדי שחיטה אחרת וגמרה - שחיתו כשרה	ת"ש:												⚡	כה: